

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, Ljubljana

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRavno
SODIŠČE

15.3. 2024

Podpis pristojne
sodne osebe:

I U 1524/2023-15

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, višja sodnica mag. Slavica Ivanović,

je v upravnem sporu tožeče stranke: **RADOVAN CERJAK**,
zoper toženo stranko: **KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE**,
Dunajska cesta 56, Ljubljana,

zaradi **kršitve integritete**,

o **tožbi** zoper Ugotovitve o konkretnem primeru 06216-33/2022/29 32009 z dne 30.
8. 2023,

po 6. marcu 2024 opravljeni glavni obravnavi, **15. marca 2024**

2010

1000

1000

1000

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju toženka) je z izpodbijanimi ugotovitvami o konkretnem primeru (v nadaljevanju tudi ugotovitve) ugotovila, da ravnanje tožnika, člana NS STA, ko je na 7. seji NS STA, ki je potekala 8. 3. 2021, po predhodnem ustnem obvestilu Mladena Terčelja, predsednika NS STA, da so vse pogodbe z naročniki tržnih storitev, torej tudi pogodba s časopisom Dnevnikom, označene kot poslovna skrivnost in pred odločanjem ter sprejemom kakršnegakoli sklepa NS o pobudi za pridobitev omenjene pogodbe in načinu seznanitve/vpogleda, vzel mapo s pogodbo in aneksom, ki sta bila označena kot poslovna skrivnost, in zapustil sejo, ni bilo v skladu s pričakovanjem in odgovornostjo, ki se od njega zahteva skladno z 28. členom Poslovnika o delu NS STA z dne 11. 12. 2019 (v nadaljevanju tudi Poslovnik), kar predstavlja kršitev integritete, kot jo opredeljuje 3. točka 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju ZIntPK).
2. Iz obrazložitve ugotovitev izhaja, da je toženka začela postopek na podlagi prijave z dne 14. 6. 2022. Na podlagi pridobljene dokumentacije v predhodnem preizkusu prijave je toženka sprejela sklep, da se v zadevi uvede preiskava, o čemer je obvestila tožnika. V fazi predhodnega preizkusa in v preiskavi je toženka pridobila dokumentacijo (navedeno na straneh 1 in 2 obrazložitve) in opravila razgovor s tožnikom. Med ključnimi dejstvi (na strani 2 do 4 obrazložitve) toženka navaja med drugim zapisnik 7. redne seje NS STA, iz katerega izhaja, da je direktor sporočil, da lahko podatke posredujejo na seji in da je predsednik NS STA Mladen Terčelj v skladu s predpisi, ki urejajo delo nadzornikov, vsem članom odgovoril, da bo NS STA na podlagi Zakona o gospodarskih družbah, Akta o ustanovitvi STA in Poslovnika o delu NS STA o tem odločal s sklepom pod 6. točko dnevnega reda. Iz zapisnika izhaja, da je Mladen Terčelj pojasnil, da po 28. členu Poslovnika NS STA odloča s sklepi, ki veljajo z dnem sprejetja na seji. Dodal je, da je tožnik že pred sejo zahteval, da se mu posredujejo zahtevani podatki, vendar mora biti o zahtevi po kakršnikoli informaciji s strani posameznega člana sprejet sklep NS STA. Povedal je še, da bodo s sklepom določili tudi način za pregledovanje podatkov in listin in ob tem določili ukrepe za njihovo varovanje in da ga je glede pogodbe s časopisom Dnevnik direktor obvestil, da so vse pogodbe z naročniki tržnih storitev STA označene kot poslovna

skrivnost in bo vpogled vanjo opravljen na tej seji pod točko 6 dnevnega reda. Iz zapisnika izhaja, da je v drugem delu te točke dnevnega reda Mladen Terčelj prešel k zahtevi tožnika v zvezi s kopijo pogodbe, ki jo ima STA sklenjeno s časopisom Dnevnik. Nadalje je povedal, da ga je glede pogodb z naročniki tržnih storitev direktor STA obvestil, da so vse, torej tudi pogodba s časopisom Dnevnikom označene kot poslovna skrivnost. Povedal je, da bo vsak od članov dobil po en izvod pogodb s pripadajočimi aneksi, ki jih ima STA sklenjene s časopisom Dnevnik, da bodo lahko opravili vpogled v dokument z oznako poslovna skrivnost. Pojasnil je, da bo vsak član mapo po opravljenem vpogledu vrnil. Iz zapisnika nadalje izhaja, da je medtem ko je Mladen Terčelj predstavljal uvodna pojasnila o pogodbi s časopisom Dnevnik, vsakemu od članov NS STA na seji že izročila mapo pogodb STA s časopisom Dnevnik z oznako poslovna skrivnost. V tistem trenutku, še pred dokončanjem uvodnih pojasnil Mladena Terčelja, pa je tožnik njemu izročeno mapo z dokumenti pospravil v svojo torbo in zapustil sejo.

3. Iz obrazložitve izhaja, da je 10. 3. 2023 senat toženke opravil razgovor s tožnikom, ki je med drugim, v zvezi s 7. sejo NS STA povedal, da je na seji poprej zahteval, da se NS STA da ta pogodba v pregled. Želel je, da bi jo dobili pred sejo, da bi lahko potem o njej razpravljali. Pojasnil je, da se na način, da se nek dokument dobi na seji zgolj na vpogled, ne da razpravljati. V gradivu za 7. sejo NS STA te pogodbe ni bilo. Na 7. seji NS STA je, pred glasovanjem, da je omenjena pogodba izročena na vpogled, direktor STA očitno naredil napako in razdelil pogodbo. Domneval je, da je to dokument, ki ga kot član NS STA lahko dobi in ga ima. Ker je takrat imel neke druge obveznosti, se je opravičil, vstal in povedal, da jo bo preučil in o njej razpravljati na naslednji seji. Kaj so sprejeli po njegovem odhodu, njega ne zadeva in je pogodbo dobil legalno. Med drugim je poudaril, da ni naredil nič narobe in da je šele doma opazil, da je označeno kot poslovna skrivnost. Iz ugotovitev toženke še izhaja, da STA nima sprejetega pravilnika, ki bi urejal varovanje poslovne skrivnosti in da je Mladen Terčelj v odgovoru toženki 14. 5. 2023 pojasnil, da je običajen način vpogleda NS STA v listine, ki so označene kot poslovna skrivnost, ta, da se sprejme sklep o načinu vpogleda v listine in prejemnike opozori na varovanje poslovne skrivnosti, še pred razkritjem takih listin.
4. Na 19. seji senata 26. 5. 2023 je toženka sprejela osnutek ugotovitev, ki ga je posredovala tožniku v izjasnitev. Tožnik v izjasnitvi med drugim navaja, da je dejanje, ko je po zakonitem prejemu sporne pogodbe zapustil sejo, treba gledati v drugačni luči, ker se od članov NS pričakuje, da svoje delo opravljajo vestno, pošteno in strokovno ter kot nepravilnega ocenjuje zaključek toženka, da se je tožnik zavedal dolžnosti, ki mu jo nalaga 28. člen Poslovnika.
5. Toženka se v obrazložitvi izpodbijane odločbe sklicuje na 3. in 9. točko 4. člena in prvi odstavek 13. člena ZIntPK, deveto alinejo 18. člena in drugi odstavek 20.

člena Akta o ustanovitvi STA in 28. člen Poslovnika o delu STA z dne 11. 12. 2019. Na podlagi preučitve zbrane dokumentacije ugotavlja, da je tožnik na 7. seji NS STA, ki je potekala 8. 3. 2021, po predhodnem ustnem obvestilu Mladena Terčelja, da so vse pogodbe z naročniki tržnih storitev, torej tudi pogodba s časopisom Dnevnik, označene kot poslovna skrivnost in pred odločanjem ter sprejemom kakršnegakoli sklepa NS o pobudi za pridobitev omenjene pogodbe in načinu seznanitve/vpogleda, vzel mapo s pogodbo ter aneksom, ki sta bila označena kot poslovna skrivnost, in zapustil sejo. Njegovo ravnanje ni bilo v skladu s pričakovanjem in odgovornostjo, ki se od njega zahteva skladno z 28. členom Poslovnika, saj NS STA pred njegovim odhodom še ni sprejel nobenega sklepa o tem, na kakšen način se bodo listine pregledovale, kar predstavlja kršitev integritete (3. točka 4. člena ZIntPK).

6. Iz pojasnila o pričakovanem ravnanju izhaja, da ravnanje tožnika ne predstavlja ravnanja v skladu s pričakovano integriteto člana nadzornega organa, od katerega se pričakuje zakonito in odgovorno ravnanje pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi. Tožnik bi se moral vzdržati vsakršnih ravnanj, ki pomenijo ravnanje v nasprotju s poslovníkom, ki ureja delovanje nadzornega sveta in določa pravno dopustne cilje, v skladu s katerimi morajo vsi člani nadzornega sveta delovati. ZIntPK s temeljnim namenom krepitve delovanja pravne države določa ukrepe in metode za preprečevanje korupcije ter za krepitev integritete odgovornosti in transparentnosti, ki so predpogoj zakonitega, strokovnega in etičnega delovanja javnega sektorja ter vseh uradnih oseb. To velja tudi za člane nadzornih organov, ki naj z integritetnim, odgovornim in transparentnim ravnanjem predstavljajo dober zgled, saj se od njih pričakuje skrbnost pri odpravljanju korupcijskih tveganj in pri krepitvi integritete javnega sektorja.
7. Tožnik zoper ugotovitve o konkretnem primeru vloga tožbo. Uvodoma povzema obrazložitev izpodbijane odločbe. Opozarja na kršitev načela zaslišanja stranke (9. člen Zakona o splošnem upravnem postopku, v nadaljevanju ZUP), ker mu je toženka dala možnost da se izjavi zgolj o očitkih iz anonimne prijave, da naj bi ukradel pogodbo ter z njo neupravičeno seznanil javnost, kar je tožnik v postopku zavrnil. V konkretni zadevi mu toženka očita, da je vzel mapo s pogodbo in aneksom, o čemer pa se ni imel možnosti izjaviti. Pogodbo je dobil v roke kot gradivo na seji. Taka gradiva so last posameznega člana NS, ki mora ravnati z gradivom odgovorno. Izjema so le, če se sprejme predhodni sklep NS, da so gradiva izročena zgolj na vpogled, kar je v praksi pomenilo, da se pogodba izroči na vpogled, nato se vrne. V konkretnem primeru je bila vsem članom NS izročena sporna pogodba in aneks. Ko tožnika na seji več ni bilo, se je sprejel sklep, s katerim morajo člani NS vrniti pogodbo in aneks. Tak sklep je bil sprejet retroaktivno.

8. Dejstvo, da je pogodba in aneks označena kot poslovna skrivnost, nima zveze s kršitvijo integritete. Po stališču tožbe bi lahko o kršitvi integritete govorili, če bi tožnik vsebino razkril javnosti, česar pa ni storil. Pojasnjuje, da se je za pogovor na komercialni TV odločil šele, ko je RTV po seji NS STA poročala, da naj bi tožnik ukradel pogodbo, ki jo ima STA sklenjeno s časopisom Dnevnik. Ne ve, kdo je to zaupal RTV. STA nima pravilnika, ki bi urejal varovanje poslovne skrivnosti. Ker je bil prepričan, da gre za škodljivo pogodbo za družbo STA, je pogodbo dostavil na NPU, kar ne more biti sankcionirano, še manj opredeljeno kot kršitev integritete.
9. Dolžnost oziroma integriteta vsakega člana NS je vršenje poštenega in strokovnega nadzora nad upravo, poslovodstvom in opozarjati na anomalije pri vodenju in da mora nadzornik zasledovati korist podjetja. Tožnik je prepričan, da je njegovo ravnanje, ko je zahteval ustrezne dokumente, da bi imel na razpolago vse relevantne informacije, kar pa ne pomeni, da jih samo vpogleda na sami seji, dejanje, v skladu z integriteto. Izpodbijana ugotovitev glede tega nima odgovora. Gre za pomanjkljivo obrazložitev. Prav tako se pozablja okoliščina, da je bila dokumentacija tožniku izročena s strani _____ kot gradivo za sejo in da ni bil sprejet noben sklep, da je izročena zgolj na vpogled in da je tožnik zahteval, da se odloča o vsebini pogodbe, ko se bodo nadzorniki seznanili z njeno vsebino, kar pa ne pomeni samo pogledati prvo stran, temveč možnost detajlne proučitve. Če to članu NS ni bilo omogočeno in se ta odloči, da bo dokument detajlno proučil in o njem razpravljal na naslednji seji, po stališču tožbe ne gre za ravnanje, ki ustreza definiciji kršitve integritete. Tožnik glede očitka toženke, da njegovo ravnanje ni bilo skladno s pričakovanjem in odgovornostjo v skladu z 28. členom Pravilnika, ne razume, kaj je bilo v njegovem ravnanju v nasprotju z navedeno določbo. Sodišču predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi, toženki pa naloži plačilo stroškov postopka.
10. Toženka v odgovoru na tožbo prereka tožnikove navedbe. Pojasni, da tožnikovo ravnanje, kot izhaja iz izreka izpodbijanih ugotovitev ni bilo v skladu s pričakovanjem in odgovornostjo, ki se od njega kot člana NS STA zahteva skladno z 28. členom Poslovnika, saj NS STA pred njegovim odhodom še ni sprejel nobenega sklepa o tem, na kakšen način se bodo listine pregledovale. Opisano ravnanje predstavlja kršitev integritete. Toženka nasprotuje navedbam tožnika, da se ni imel možnost izjasniti o očitkih toženke, kar pojasni. Nasprotuje tudi navedbam, da naj tožnik ne bi vedel, kaj je imela v mislih, ko je navedla, da je vzel pogodbo, ki jo je dobil v roke kot gradivo na seji. Toženka navaja, da je izrek jasno in nedvoumno obrazložen, kar pojasni. Tožnikove navedbe, da šlo za situacijo, ko sta bila vsem članom NS STA sporna pogodba in aneks že izročena, ter da se je po tožnikovem odhodu odločilo, da bo sprejet sklep o vrnitvi pogodbe in aneksa, toženka razume zgolj kot opravičevanje ravnanja s strani tožnika. Toženka je po izvedenem dokaznem postopku ugotovila, da je Mladen Terčelj tekom 7. redne seje večkrat izpostavil, da sta pogodba in aneks označena kot

poslovna skrivnost ter da bosta članom NS STA izročena zgolj na vpogled, o čemer se bo odločalo s sklepom. Tožnik se je zavedal, da je takšna tudi sicer praksa NS STA in bi se moral vzdržati ravnanja, ki se mu očita v izreku izpodbijanih ugotovitev. Toženka nasprotuje materialno pravnim naziranjem tožnika, da bi o kršitvi integritete lahko govorili v primeru, če bi tožnik vsebino zaupne pogodbe in aneksa razkril nepooblaščenim osebam oziroma javnosti ter med drugim pojasnjuje, da je zakonodajalec pojma "pričakovano delovanje" in "integriteta" pustil vsebinsko odprta in njuno vsebinsko opredelitev prepustil toženki, pri čemer se sklicuje na sodno prakso, kot jo navaja. Sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.

11. Na naroku za glavno obravnavo stranki vztrajata pri svojih dosedanjih navedbah in predlogih. Sodišče je v dokaznem postopku vpogledalo v listine upravnega in sodnega spisa ter zaslišalo tožnika.
12. Tožba ni utemeljena.
13. V predmetni zadevi je toženka vodila postopek zaradi suma kršitve integritete uradne osebe v skladu s 13. členom ZIntPK. Po končanem postopku je izdala ugotovitve o konkretnem primeru, zoper katere ima obravnavana oseba po petem odstavku 15. člena ZIntPK pravico vložiti tožbo v upravnem sporu.
14. Z izpodbijanimi ugotovitvami je toženka v tožnikovem ravnanju, opisanem v izreku, ugotovila obstoj okoliščin, ki pomenijo kršitev integritete v smislu določb ZIntPK. V 3. točki 4. člen ZIntPK je integriteta opredeljena kot pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi.
15. Uradne osebe so po 9. točki 4. člena ZIntPK funkcionarji, uradniki na položaju in drugi javni uslužbenci, uslužbenci zaposleni v Banki Slovenije, poslovodne osebe in člani organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja. Po drugem odstavku 20. člena Akta o ustanovitvi STA se za člane NS smiselno uporabljajo določbe o skrbnosti in odgovornosti kot jih za člane organov vodenja oziroma nadzora v delniških družbah določa zakon, ki ureja gospodarske družbe. Po v tej zadevi veljavnem 28. členu Poslovnika o delu NS STA sprejema NS svoje odločitve v obliki pisnih sklepov, ki veljajo z dnem sprejetja na seji.
16. Konkretno se tožniku ne očita razkritje poslovne skrivnosti (pogodbe ali vsebine pogodbe) in so posledično za odločitev v tem sporu nebistvene tožbene trditve glede nerazkritja poslovne skrivnosti ter se sodišče do njih ne opredeljuje.
17. Tožnik v bistvu izpodbija pravno kvalifikacijo ravnanja, ki se mu očita kot kršitev integritete po ZIntPK, ne pa samega dejanskega stanja. V zadevi ni sporno, da je

tožnik na 7. seji NS STA njemu izročeno mapo z dokumenti pospravil v svojo torbo in zapustil sejo, še preden bi NS STA odločal o sklepu v zvezi z tožnikovo zahtevo po pridobitvi kopije pogodbe med STA in časopisom Dnevnik. Tožnik pojasnjuje, da jo je dobil v roke kot gradivo na seji, kar v zadevi tudi ni sporno.

18. Tožnik v tožbi, pa tudi na naroku ne zanika, da je bil seznanjen, da je običajen način vpogleda NS STA v listine, označene kot poslovna skrivnost ta, da se sprejme sklep o načinu vpogleda v listine in prejemnike opozori na varovanje poslovne skrivnosti, še pred razkritjem takih listin. Nerelevantno je zato sklicevanje, da posebnega pravilnika glede vpogleda v listine, ki vsebujejo poslovno skrivnost, ni bilo. Na naroku pove, da se ne spomni, da bi predsednik NS STA Mladen Terčelj govoril, da je pogodba poslovna skrivnost, kar je videl šele, ko je doma pogledal pogodbo.
19. Sodišče ne sledi njegovim razlogom. Iz zapisnika 7. redne seje NS STA z dne 8. 3. 2021 med drugim izhaja, da je predsednik NS STA Mladen Terčelj večkrat izpostavil, da sta pogodba in aneks označena kot poslovna skrivnost ter da bosta članom NS STA izročena zgolj na vpogled, o čemer se bo odločalo s sklepom. Tako je iz zapisnika razvidno, da je Mladen Terčelj uvodoma kot pod točko 6 dnevnega reda pojasnil, da je glede pogodbe s časopisom Dnevnik direktor obvestil, da so vse pogodbe z naročniki tržnih storitev STA, torej tudi pogodba s časopisom Dnevnik, označene kot poslovna skrivnost in bo vpogled vanjo opravljen na seji pod točko 6 dnevnega reda in da mora vsak član po opravljenem vpogledu mapo vrniti. Iz zapisnika izhaja, da je medtem ko je Mladen Terčelj predstavljal uvodna pojasnila o pogodbi s časopisom Dnevnik, vsakemu od članov NS STA na seji izročila mapo pogodb STA s časopisom Dnevnik z oznako poslovna skrivnost in da je tožnik še pred končanjem uvodnih pojasnil njemu izročeno mapo z dokumenti pospravil v svojo torbo in zapustil sejo. Tožnik je v postopku pred komisijo tudi sam povedal, da je na 7. seji NS STA, pred glasovanjem, da je omenjena pogodba izročena na vpogled, direktor STA očitno naredil napako in razdelil pogodbo. To tudi po presoji sodišča pomeni, da se je zavedal potrebnosti sprejetja sklepa NS za pridobitev omenjene pogodbe in načinu seznanitve/vpogleda in dolžnosti, ki jo nalaga 28. člen Poslovnika (da je treba glede vpogleda sprejeti sklep, kar je predhodno na seji večkrat pojasnil predsednik NS Mladen Terčelj). Zato bi se tudi po presoji sodišča moral vzdržati ravnanja, ki se mu očita.
20. Tožnikove navedbe, da pred razkritjem listin ni bil sprejet noben sklep o načinu vpogleda v listine in da je bil prepričan, da je to njegov material, ter da mora vsak član s pridobljenim gradivom ravnati odgovorno, da naj bi bila izjema le, če se sprejme predhodni sklep, da so gradiva izročena zgolj na vpogled ter da je šlo za situacijo, ko sta bila vsem članom NS sporna pogodba in aneks že izročena, na drugačno odločitev ne vplivajo. Toženka je pojasnila, da tožnikovo ravnanje ni bilo v skladu s pričakovanji in odgovornostjo, ki se od njega zahteva skladno z 28.

členom Poslovnika, saj NS STA pred njegovim odhodom še ni sprejel nobenega sklepa o tem, na kakšen način se bodo listine pregledovale, kar predstavlja kršitev integritete, kot jo opredeljuje 3. točka 4. člena ZIntPK. S tem pa se strinja tudi sodišče.

21. Iz zapisnika 7. redne seje NS STA in odgovora predsednika NS STA Mladena Terčelja, ki ga je v postopku pridobila toženka, izhaja, da je običajen način vpogleda NS STA v listine, ki so označene kot poslovna skrivnost ta, da se sprejme sklep o načinu vpogleda v listine in prejemnike opozori na varovanje poslovne tajnosti, še pred razkritjem takih listin in da je slednji tekom 7. redne seje večkrat izpostavil, da sta pogodba in aneks označena kot poslovna skrivnost ter da bosta članom NS STA izročena zgolj na vpogled, o čemer se bo odločalo s sklepom, zato se sodišče strinja z ugotovitvijo toženke, da se je tožnik tudi zavedal, da je takšna tudi sicer praksa NS STA, kar je povedal tudi na naroku. Tožniku pa se z izpodbijanimi ugotovitvami po že povedanem ne očita razkritja poslovne skrivnosti, zato se sodišče do tožbenih ugovorov v smeri, da tožnik na komercialni televiziji ni razkril vsebine pogodbe, da ni povedal, za katero gospodarsko družbo gre, da je bil prepričan glede škodljivosti pogodbe za družbo STA d. o. o. in jo je dostavil pooblaščenim osebam na NPU, ne opredeljuje.
22. V zadevi je v bistvu sporna pravna narava tožnikovega ravnanja v konkretnem primeru glede na definicijo integritete, kot izhaja iz 3. točke 4. člena ZIntPk in sicer, ali je tožnik s svojim konkretnim ravnanjem, kot izhaja iz izreka izpodbijanih ugotovitev, postopal v nasprotju s pričakovanjem in odgovornostjo, ki se od njega kot člana NS STA zahteva skladno z 28. členom Poslovnika. Dejansko stanje v zadevi pa v bistvenem ni sporno.
23. Ustaljena razlaga tukajšnjega sodišča je, da je toženka kot samostojen in neodvisen organ (5. člen ZIntPK) pristojna za razlago pojma „integriteta“ iz 3. točke 4. člena ZIntPK. Tukajšnje sodišče je v več sodbah¹ pojasnilo, da je zakonski pojem pričakovanega delovanja oziroma integritete vsebinsko odprt in prepuščen v opredelitev toženi stranki. Zato lahko sodišče v njeno razlago poseže le, če presodi, da, glede na ustaljene metode razlage prava, temu pojmu (glede na njegovo zakonsko opredelitev) take vsebine ni mogoče dati.² Po presoji sodišča v obravnavani zadevi toženka teh okvirov pri razlagi pojma integriteta ni preseгла.
24. V obravnavanem primeru je toženka zaključila, da ravnanje tožnika predstavlja kršitev integritete, ko je ugotovila, da tožnik kot član NS STA ni ravnal, kot je pričakovano in odgovorno, ko ni ravnal v skladu z 28. členom Poslovnika, ko je na 7. seji NS STA, ki je potekala 8. 3. 2021, po predhodnem ustnem obvestilu Mladena Terčelja, predsednika NS STA, da so vse pogodbe z naročniki tržnih storitev, torej tudi pogodba s časopisom Dnevnikom, označene kot poslovna

1 Primerjaj npr. sodbe Upravnega sodišča RS I U 1726/2019-10 z dne 17. 9. 2020, I U 1898/2019-43 z dne 2. 2. 2023 in I U 289/18 z dne.

2 Primerjaj npr. sodbo Vrhovnega sodišča RS X Ips 182/2017.

skrivnost in pred odločanjem ter sprejemom kakršnegakoli sklepa NS o pobudi za pridobitev omenjene pogodbe in načinu seznanitve/vpogleda, vzel mapo s pogodbo in aneksom, ki sta bila označena kot poslovna skrivnost, in zapustil sejo. Zato sodišče očitek tožnika, da ne razume, kaj je bilo v njegovem ravnanju v nasprotju z 28. členom Poslovnika, ki določa, da NS sprejema svoje odločitve v obliki pisnih sklepov, ki veljajo z dnem sprejetja na seji, zavrača. Iz podane definicije 3. točke 4. člena ZIntPK nedvomno izhaja, kaj je integriteta, torej se tudi da logično in razumno sklepati, kaj predstavlja njeno kršitev, to pa je ravnanje, ki je v nasprotju s to opredelitvijo, kar je toženka tudi pojasnila.

25. Nerelevantno za kvalifikacijo pričakovanja in odgovornostjo ravnanja, ki se od člana NS pričakuje po zgoraj navedeni določbi ZIntPK, je zato sklicevanje tožnika, da poslovnik glede varovanja poslovne skrivnosti v STA v tistem času ni obstajal in da pred razkritjem listin ni bil sprejet noben sklep.
26. Tožnik kot ključno navaja okoliščine, da naj bi bilo ravno njegovo ravnanje, ko je zahteval ustrezne dokumente, na podlagi katerih bi prišel zadevi do dna, dejanje, v skladu z integriteto, in da je bil kot član NS dolžan detajlno preučiti celotno gradivo ter da mora vsak član NS ravnati odgovorno. Slednje na drugačno odločitev glede pričakovanega delovanja tožnika oziroma integritete v smislu 3. točke 4. člena ZIntPK ne vpliva, saj toženka tožniku očita ravnanje, kot je navedeno v izreku izpodbijanih ugotovitev in se ni ukvarjala z vsebino pogodbe, njeno škodljivostjo za posle družbe in tudi ni presojala ustreznosti ravnanja tožnika, da je po njegovih navedbah sporne dokumente predal pooblaščenim osebam NPU, in ugotavljanjem dolžnosti člana NS glede ravnanja člana NS ob zaznanih javnih medijskih zapisih, kot navaja tožnik, zato so tožbeni ugovori glede vsebine pogodbe in posledično dolžnostnim ravnanjem tožnika brezpredmetni in se sodišče do tega ne opredeljuje, saj to ni predmet tega postopka.
27. Prav tako pa tudi v Pojasnilu o pričakovanem ravnanju izpodbijanih ugotovitev jasno izhaja, da njegovo ravnanje ne predstavlja ravnanja v skladu s pričakovano integriteto člana nadzornega organa in kaj se od njega pričakuje (zakonito in odgovorno ravnanje pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi), in da bi se moral vzdržati vsakršnih ravnanj, ki pomenijo ravnanje v nasprotju s Poslovnikom, ki ureja delovanje NS in določa pravno dopustne cilje, v skladu s katerimi morajo vsi člani NS delovati, čemur tožnik neutemeljeno nasprotuje.
28. Po presoji sodišča so neutemeljeni očitki glede kršitev pravil postopka. Tožnik je v postopku sodeloval in se je imel možnosti seznaniti z vsemi relevantnimi okoliščinami, ki vplivajo na odločitev že z obvestilom o uvedbi postopka preiskave z dne 8. 11. 2022. Zato niso utemeljeni očitki tožbe, da se o očitkih, ki izhajajo iz izreka izpodbijanih ugotovitev, ni imel možnosti izjasniti, saj je bil že z

obvestilom o uvedbi postopka preiskave obveščen, da se mu očita, da je vzel mapo in zapustil sejo. Toženka je sledila tudi tožnikovi zahtevi za zaslišanje, ki je bilo opravljeno 10. 3. 2023 na seji senata toženke. Tožniku je toženka poslala v izjasnitev osnutek ugotovitev o konkretnem primeru, o čemer se je tožnik izjasnil z Izjavo, ki je vsebovana tudi v obrazložitvi izpodbijane odločbe. Iz upravnih spisov pa ne izhaja, da bi toženka tožniku očitala, da je gradivo "ukradel," kot navaja tožnik v tožbi in naroku, ampak, da je pred odločanjem ter sprejemom kakršnegakoli sklepa NS STA o pobudi za pridobitev omenjene pogodbe in načinu seznanitve/vpogleda, vzel mapo s pogodbo in aneksom, ki sta bila označena kot poslovna tajnost in zapustil sejo. Zato načelo zaslišanja stranke ni bilo kršeno.

29. Izpodbijana ugotovitev je glede bistvenih okoliščin, ki vplivajo na določitev, tudi ustrezno obrazložena in se jo da preizkusiti. Neutemeljen je očitek neobrazloženosti v zvezi s vprašanjem glede dolžnosti člana NS v podjetju v državni lasti, saj po že povedanem iz izpodbijanih ugotovitev ne izhaja, da bi se toženka ukvarjala s presojo ustreznosti ravnanj tožnika glede same vsebine pogodbe. Tudi ne gre „zgolj za neko splošno navedbo,“ kot meni tožnik v tožbi, saj kršitev integritete, ki se očita tožniku, sloni na konkretnem ravnanju tožnika, kot izhaja iz izreka izpodbijanih ugotovitev, kar je toženka pravilno pojasnila, da ni v skladu s pričakovanjem in odgovornostjo, ki se od tožnika kot člana NS STA zahteva skladno z 28. členom Poslovnika o delu NS STA.
30. Glede na povedano je sodišče presodilo, da je odločitev toženke pravilna in na zakonu utemeljena. Ker tudi niso podane kršitve, na katere pazi sodišče po uradni dolžnosti (ničnost), je sodišče tožbo zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).
31. Odločitev o stroških postopka temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, ko sodišče tožbo zavrne, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 15. marec 2024

Višja sodnica:
mag. Slavica Ivanović, l.r.

...a prepis je soglasen z izvirkom
Sodišča pristojna sodna veja